

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců Mgr. Tomáše Blažka a JUDr. Jany Kábrtové v právní věci

žalobce: **T. P.**
zastoupený JUDr. Denisem Mitrovičem, advokátem
se sídlem Mírové náměstí 274, 517 21 Týniště nad Orlicí

proti
žalovanému: **Krajské ředitelství Policie Královéhradeckého kraje**
Odbor služby dopravní policie
se sídlem Ulrichovo náměstí 810, 501 01 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2017, č. j. KRP H-37763-21/ČJ-2017-0500DP,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, Územního odboru Jičín, Dopravního inspektorátu ze dne 15. 5. 2017, č. j. KRP H-37763-4/ČJ-2017-050406, kterým byla žalobci zamítnuta jeho žádost o obnovu řízení.

II. Obsah žaloby

- Žalobce napadl shora uvedené rozhodnutí žalovaného včas podanou žalobou, v níž argumentoval tím, že byly splněny podmínky pro obnovu řízení, které se domáhal. Žalobce uvedl, že nesouhlasil s blokovým řízením a rovněž nikdy nevyjádřil souhlas s tím, že by neužil bezpečnostní pás. To vše podle něj může doložit svědeckou výpovědí J. K., v níž spatřuje důvod pro povolení obnovy řízení, neboť žalobce tento důkaz nemohl uplatnit, když bylo vedeno blokové řízení, se kterým však nesouhlasil. Žalobce je přesvědčen, že uvedl podstatné skutečnosti a v případě, že by byla obnova řízení povolena, mohly být tyto skutečnosti potvrzeny či vyvráceny. Žalobcem navržené důkazy odůvodňují jiné řešení otázky, než která byla předmětem původního řízení a je tak dán důvod pro povolení obnovy řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

- Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že ji považuje za nedůvodnou. V projednávané věci byly splněny všechny podmínky vyžadované pro uložení pokuty v blokovém řízení. Přestupce na místě při projednávání přestupku uznal odpovědnost za porušení zákona o silničním provozu a projevil ochotu zaplatit pokutu. Policista mu proto uložil blokovou pokutu ve výši 200 Kč, kterou přestupce zaplatil na místě. Přestupce podepsal část A i část B bloku na pokutu na místě zaplacenou, čímž stvrdil převzetí části A dne 2. 3. 2017 a též to, že souhlasí s projednáním přestupku v blokovém řízení a že údaje uvedené na obou částech bloku (včetně popisu jednání naplňujícího znaky přestupku) jsou správné.
- Skutečnost, že byla silniční kontrola prováděna jedním policistou, nemůže mít žádný vliv nejen na zákonnost vydaného rozhodnutí v blokovém řízení, ale ani na důkazní situaci v této věci. Spolehlivost zjištěného přestupku byla dána nejen tvrzením policisty, který dané jednání zaznamenal, ale i podpisem přestupce.
- Žalobu navrhl žalovaný jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

- Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Po prostudování správního spisu dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž při tom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
- Ze správního spisu soud zjistil, že správní orgán I. stupně obdržel žádost o obnovu řízení datovanou dne 18. 4. 2017. Součástí spisu je též kopie rozhodnutí o udělení blokové pokuty, číslo bloku E 2459034, s uvedením jména a příjmení žalobce, jeho rodného čísla a čísla OP. Přestupkové jednání je popsáno dobou 2. 3. 2017 v 8:30 hodin, místem I/16 Ohaveč u autobusové zastávky, popisem: za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem dle § 6/19 zákona č. 361/2000 Sb., RZ. Pokuta byla uložena dle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu), dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“, ve výši 200,- Kč. Závěrečný text pokutového bloku obsahuje poučení: *Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části A bloku dne 2. 3. 2017; připojen je podpis přestupce.*

8. Dne 15. 5. 2017 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, jímž žádost o povolení obnovy řízení ve věci přestupku ze dne 2. 3. 2017 zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podal zástupce žalobce odvolání. O odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím dne 12. 7. 2017 tak, že jej zamítl a rozhodnutí orgánu I. stupně potvrdil.
9. Podle § 100 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se řízení před správním orgánem, ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci, na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými.
10. Právní úprava blokového řízení byla obsažena v § 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v relevantním znění [dále jen „zákon o přestupcích“; ode dne nabytí účinnosti zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v relevantním znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), podle něhož se na blokové řízení podle dosavadních právních předpisů hledí jako na příkazní řízení, při němž je příkaz vydáván na místě (§ 112 ve spojení s § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky). V § 84 odst. 1 zákona o přestupcích jsou zakotveny tři podmínky pro uložení pokuty v blokovém řízení, které spočívají ve spolehlivém zjištění přestupku, v nedostatečnosti jeho vyřízení domluvou a v ochotě obviněného z přestupku pokutu zaplatit.
11. Žalobce jednak uváděl, že s blokovým řízením nesouhlasil a dále zpochybňoval skutková zjištění tím, že přestupkové jednání zaznamenával pouze jeden policista.
12. Krajský soud se zabýval tím, zda žalobce při uložení pokuty v blokovém řízení projevil svobodnou a vážnou vůli ve vztahu k udělení souhlasu s vedením tohoto řízení; obdobnou otázkou se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 – 65, publ. pod č. 2838/2013 Sb. NSS (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), dle kterého obnova řízení na žádost účastníka podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu přichází v úvahu u přestupku, jenž byl vyřízen v blokovém řízení jen v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložení pokuty v blokovém řízení. Krajský soud dospěl k závěru, že není sporu o tom, že na pokutovém bloku je podpis žalobce, neboť žalobce neprokázal, že se nejednalo o jeho podpis. Z vyjádření žalobce plyne pouze prohlášení o tom, že neudělil souhlas. To je však v přímém rozporu s jeho podpisem pokutového bloku. Pokud žalobce svým nesouhlasem míní pouze svůj vnitřní nesouhlas s průběhem situace, nemůže to nic změnit na formálním souhlasu, který projevil svým podpisem a který byl zřejmý z textu poučení uvedeného ještě před podpisem. Podmínky blokového řízení byly tak dle názoru krajského soudu naplněny.
13. Na tomto místě je možné rovněž upozornit na to, že v posuzovaném případě se jedná o řízení o mimořádném oprávněm prostředku na žádost účastníka řízení, v němž břemeno tvrzení a břemeno důkazní leží primárně na straně tohoto účastníka, a nikoli o *ex officio* vedené sankční řízení. Správní orgány by se případně musely vypořádat s možným znaleckým posudkem předloženým žalobcem, z něž by vyplývalo, že se v případě podpisu na pokutovém bloku jedná o mimořádně zdařilé falzum (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2017, č. j. 6 As 296/2016 – 65); takový posudek ovšem žalobce nepředložil. K uvedenému závěru také přistupuje skutečnost, že z pokutového bloku vyplývá, že žalobce byl na místě spáchání přestupku ztotožněn na základě

občanského průkazu, který byl předložen policistovi, jemuž tak nevznikly pochybnosti o tom, že by se nemělo jednat o žalobce.

14. Pokud jde pak o skutková zjištění učiněná ve věci, tyto hodnotí krajský soud jako dostatečná. Z pokutového bloku je zřejmé, že se přestupku dopustil žalobce, přičemž o věrohodnosti policisty není důvodu pochybovat, neboť policista pouze vykonával svou službu a neměl na výsledku řízení jakýkoli zájem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007 – 114). Za situace, kdy jsou veškeré okolnosti ohledně přestupku i totožnosti žalobce zaznamenány v pokutovém bloku, by byl dle krajského soudu výsledek svědka nadbytečný. Dokazování vedené až v rámci řízení o obnově podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu by fakticky suplovalo běžné správní řízení o přestupku, v němž by s ohledem na značný časový odstup od spáchání skutku častokrát nastával stav důkazní nouze, který by bezdůvodně svědčil žadatelům o obnovu, a proto obnova řízení o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu nemůže přicházet v úvahu, pokud žadatel v žádosti o obnovu řízení brojí proti skutkovým zjištěním v něm učiněným. Dle krajského soudu žalobce neosvědčil, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti a důkazy, které nemohl uplatnit v původním řízení.
15. Podle ustálené judikatury správních soudů je blokové řízení o přestupku specifickým druhem správního řízení, jehož výsledkem je správní rozhodnutí (pokutový blok). Pokutový blok je proto třeba považovat za veřejnou listinu ve smyslu § 53 odst. 3 správního řádu, pro kterou platí presumpce platnosti a správnosti. Nad rámec nutného odůvodnění lze poukázat na to, že rozšířený senát v citovaném usnesení sp. zn. 1 As 21/2010, v bodě 32 uvedl, že *„povaha blokového řízení tedy vylučuje, aby osoba, která udělila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, následně [...] zpochybňovala závěry učiněné v tomto řízení a namítala, že přestupek nebyl spolehlivě zjištěn [...]“. Naopak s ohledem na zásadu vigilantibus iura (nechť si každý stráží svá práva) je nutné vycházet z toho, že obviněný z přestupku se souhlasem s uložení pokuty v blokovém řízení dobrovolně vzdal důkladnějšího zjišťování skutkového stavu věci v rámci běžného řízení o přestupku“.* Jakékoliv námitky směřující do správnosti zjištění skutkového stavu proto nemohou být úspěšné.

V. Závěr a náklady řízení

16. S ohledem na shora uvedené skutečnosti krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.
17. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 24. ledna 2020

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu